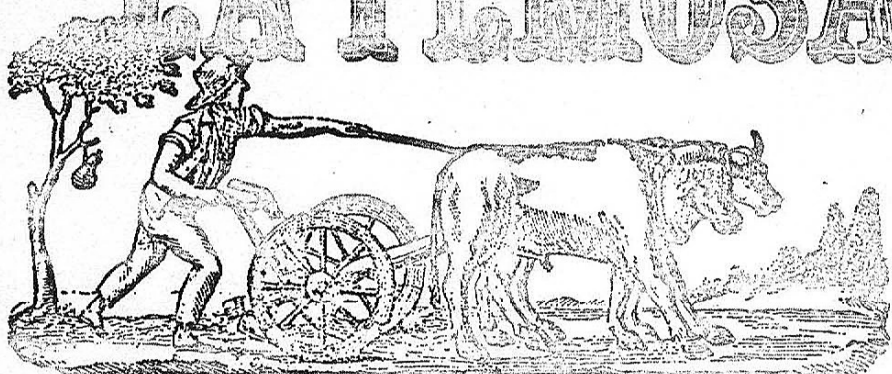

LA FEMOSA

FEBRER

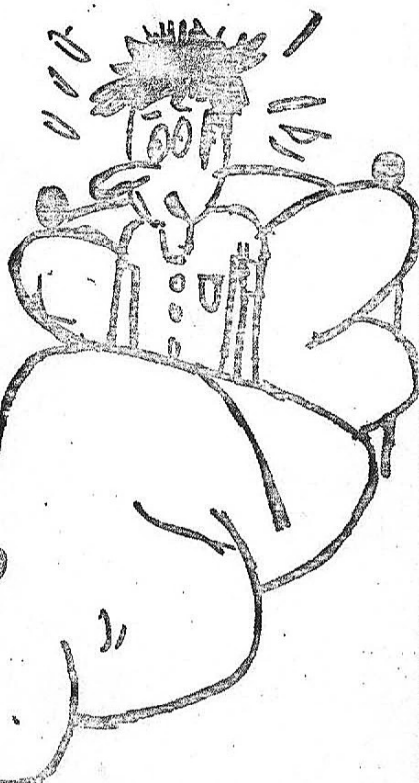
ARTESA DE LLEIDA

1961

JA SOM AQUI

Ki Ki Ri

Ki

Passarell

PORTIC

Anem allà on anem, sempre sentim el mot "desencís". Independents de totes les ideologies o gent militant de qualsevol partit polític, per primera vegada d'ençà que tenim democràcia (?) estem d'acord; la gent està desencisada. Tots estem desencisats. Sembla que aquesta paraula estigui de moda, i ho estigui, també, el seu significat. Desencís... A tots plegats sembla que ens vagi bé això, ja que així tenim una bona excusa per a no fer res i dedicar-nos de ple a la vida contemplativa.

El mes passat parlàvem de que a "La Femosa" es notava un creixen optimisme, i no creiem que el nostre cas sigui una cosa isolada. Si ens hi fixem ens adonarem de seguida, són petites coses, detallets, avegades matisos, però és un fet; s'està vençant aquesta deixadesa de passar de tot de deixar les nostres coses a la deriva...

No caben excuses. Hi hem de posar el coll. Hem de cuidar, amb tota delicadesa, aquest brot novell de l'optimisme perquè no se'ns rebordoneixi i creixi amb tota naturalitat, per arribar a la plenitud de les nostres possibilitats tan culturals com polítiques.

NOTA

MAPA ARQUEOLÒGIC DE LA VALL DE LA FEMOSA

Amb el títol de "Mapa Arqueològic de la Vall de la Femosa" ha sortit publicat dins de l'opuscle "Recerques Lleidatanes II" el treball que el Grup de Recerques Arqueològiques de "La Femosa" havia llegit en la II Trobada d'Estudiosos de les Terres de Lleida celebrada a Artesa el 10 d'Octubre de 1976. Aquest treball és un petit estudi del desenvolupament arqueològic de la vall de la Femosa des del Paleolític Inferior fins al món Ibèric. Aquest treball va acompanyat dels dibuixos dels materials que hi surten estudiats, així com un mapa del curs del riu Femosa amb la distribució de tots els jaciments arqueològics coneguts fins ara. Consta d'una presentació i dels apartats següents: El Paleolític, El Neolític, l'Eneolític, el Bronze, el Bronze Final-Ferro i la Cultura Ibèrica, així com una pàgina final de notes. En total aquest estudi té 21 pàgines a més del mapa, a full plegat, fora de text.

En aquest opuscle de "Recerques Lleidatanes II" hi ha tres treballs més, d'arqueologia, de diferents autors. Està imprès a A. G. Camps de Tàrraga. El seu preu és de 300 pessetes. Si us interessa podeu demanar-lo a "La Femosa".

* * * *

LA FEMOSA

BUTLLETÍ DE L'AGRUPACIÓ CULTURAL "LA FEMOSA"
CARRER DEL CASTELL N. 23 ARTESA DE LLEIDA
SEGONA ÈPOCA. N. 21 FEBRER 1981

INDEX

PORTIC	1
NOTA (Mapa arqueològic de la vall de la Femosa)	2
UNA ALÇADA DE CAMISA	4
COOPERATIVA, O EE, PAGESOS S. A. ?	6
EL QUE VA D'AHIR A AVUI	9
PER QUE DIR NO A LES NUCLEARS ?	12
CONTRES INFANTILS	16
L'OCASIÓ FA EL LLADRE ?	18
PER QUE ? (poesia)	20
LA CREU DE TERME (una troballa important)	22
ON ES LA VERITABLE PORNOGRAFIA ?	24
HUMOR a les pàgines	8, 19 i 29

UNA ALÇADA DE CAMISA

Oh, mortals, que us trobeu en la mateixa situació meva alceu els planys al cel i els Déus de l'Olimp descarreguin la seva còlera sobre els enganyadors !

Fa temps, ja fa massa temps, es van celebrar eleccions per triar els "nostres representants democràtics", per una d'aquestes sortí guanyadora la "llista popular" quasi arreu. I com el nostre poble no podia ser menys també ací sortí guanyadora una "llista popular".

I permeteu-me que posi "llista popular" entre cometes ja que si analitzem pas per pas i punt per punt, el que aquesta "llista" ha fet pel poble resulta que les realitzacions es redueixen en el més mínim dels mínims o així ho veig jo des de la meua prespectiva particular.

Popular creia que volia dir: llengua, cultura, activitats, millores...

Tocant a la llengua ara ja sabem dir "mainada" "bròssa" i d'altres xorrades que mai havíem sentit, però de fer un curs de llengua catalana organitzat per l'Ajuntament Res de Res ! Potser ens diran que no hi ha diners, m'ho crec ! Però si no n'hi ha per això no m'explico perquè n'hi ha per xocolatades, Celdoni Fonoll !

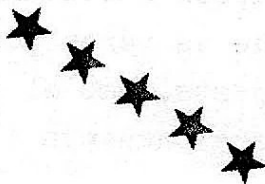
Tocant a cultura no recordo haver sentit dir a

ningú que l'Ajuntament hagi donat un pas per les es-
coles (edifici) ni per les escoles (mestres). Ni s'an
fet cursos de reciclatge pels pares, ni xerrades ni.
Això no deu ser cultura !

Activitats : és millor no parlar-ne. Sembla com
si el nostre Gloriós Ajuntament només tingués una da
ta al cervell; l'Onze de Setembre. Com si els altres
dies no fossin encara Onzes de setembre per a Catalu
nyes!

I si aquesta "llista popular" no ha estat una
ALÇADA DE CAMISA que vinguin els Déus de l'Olimp i
ho jutgin i mentre nosaltres pobres pecadors continu
em plorant i esparant un llunyà 83.

Antoni Garròs

cooperativa,

o be, pagesos S. A. ?

El treballador poble d'Artesa durant anys i mes anys ha estat referent al cooperativisme, adormit en sopit (degut tal vegada per la desconfiança ja viscuda, i tristement recordada pels nostres avantpassats).

Avui un petit grup de pagesos intenten altra vegada de nou i amb forta il·lusió, aixecar una nova Cooperativa " LA GINESTA ". Per molt que el pessimisme del cooperativisme pregonin que la gent d'Artesa és molt diferent d'altres, jo personalment no crec en aquets arguments ja que la gent treballadora arreu del món capitalista, en ten l'apremiant necessitat d'ajuntarse per a defensar els seus interessos econòmics.

L'acció que emprenem costará diners. Els miracles ja fa temps que es varen acabar. Es necessari e establir un pressuposts, amb el qual sapiguem fins on hem d'arribar cada campanya i que tots el ho puguin soportar.

Si la finalitat de la unió en cooperativa és per no caure individualment en mans d'intermediaris sense escrúpols, si llarguem més el braç que la màniga, caurem dins unes altres mans, com són els diners deixats amb credit per entitats bancaries, i que tan ma

teix com les ingenues mosques estarem atrapats dins la teranyina del capital, o sigui treballant part de la nostra vida tan sols per ELL.

No tothom estarà d'acord amb l'exposat, ja que existeixen el pagesos més materialistes, que tan sols poden ajuntarse en S. A., i els seus arguments i els seus números són tan mateix com el nombre del conte de la lletera : " amb lo que guanyarem tindrem fred, pagarem les despeses de les cambres, amb lo que guanyarem de ..., però tots s'obliden de que a la lletera se li va trencar el càntir (i jo no voldria de cap de les maneres es trenqués el càntir de la cooperativa LA GINESTA ".

Un altre argument emprat pels S.A. és dirte: Lo que enguany no farem ens costara molt més l'any vinent però a casa seva a cap d'ells se li ocorre comprar dues dotzenes de pantalons, 26 bidons de gasolina o bé una tona de pastilles d'avecrem.

Per tan, i amb opinió molt personal, no caiguem a la ratera posada pel capital, que a més dels perills exposats de retruc tanquem les portes a tots aquells petits pagesos que voldrien un dia entrar a la Cooperativa, però degut a l'entrada de fort capital i l'endeutament, trobarien una montanya inacabable.

Resumint, crec que la veritable missió d'una cooperativa, és que cada vegada d'avançar posem els peus d'amunt la terra ferma. Erfangarnos, no sols ens pot embrutar les espadenyes, sinó que en arri-

bar a la llar, podem enfangar el pis i els que conviuen amb nosaltres.

Pensem doncs fredament sense deixarnos empresonar pel nerviosisme d'una societat materialista, ja tots prou sabem, que les grans obres (encluint la creació del món), han costat més de dos dies, per fer-les quasi perfectes.

Amics i simpatitzants de La Ginesta Artesenca, endavant la Cooperativa.

Jomaes

HUMOR

el que va d'ahir a avui

Molts vells recordaran, potser unes coples que es cantaven a Artesa, fa molts anys, per a celebrar l'arribada de la il·luminació dels carrers, senyal ineqüívoca del progrés que llavors justament començava. Aquests versos dien així.

Abans lo poble d'Artesa
semblava un mas robat
però ara que han posat llums
ja sembla mitja ciutat.
Bombilles i palomilles
i la nova instal·lació
no deixem d'ésser un adorno
per la nostra població.

Avui aquest costum de posar-hi coples a tot gairebé s'ha perdut. Estem tots massa ofuscats per la pressa com per a entretenir-nos a fer cançonetes, d'altra banda tenim la televisió i la ràdio on surten peluts i pelats que ja canten per nosaltres. Si hom te ganes de cantar, doncs s'apreta l'interruptor i ja està, un altre ho fa per tu. Però el pitjor és que generalment sembla com si fessim esque-llots i així anem confonen qualitat amb quantitat fins a arribar a la dolça indigestió.

Per això seria interessant veure les coples, q
que anys enrera, haurien fet al Pub o a la Barra A-
mericana els nostres avis quan eren fadrins. Amb a-
quests pensaments he apretat l'interruptor del te-
levisor, amb un gest irreprimible, per a veure si
em donava la contesta i el televisor tot el que m'ha
dit és que mengès sucs maggi i sopes amb " gallina
blanca ", evidentment aquella no era la resposta que
necessitava. Però he pogut localitzar unes coples ,
(les que he copiat més amunt), i entre elles i u-
na mica d'imaginació per a retocar i canviar algu-
nes paraules a fi d'actualitzar-les, m'han donat la
contestata que podria ésser mes o menys.

Abans el poble d'Artesa
semblava un mas robat
però ara que han posat la barra
ja sembla mitja ciutat.
El club Scarlata i l'Armònic
amb la nova instal·lació
no deixen d'ésser un adorno
per la nostra població.

Ara a veure qui hi posa música. Eh ! marxosos.

F. G.

ABANS LO POBLE D'ARTESA
SEMBLAVA UN MAS ROBAT
PERÒ ARA QUE HAN POSAT LABARRA
JA SEMBLA MITJA CIUTAT

EL CLUB SCARLATA I L'HARMONIC
AMB LA NOVA INSTAL·LACIÓ
NO DEIXEN D'ÉSSER UN ADORNO
PER LA NOSTRA POBLACIÓ

PER QUÈ DIR NO

A LE NUCLEARS ?

L'energia nuclear és una qüestió que ens afecta a tots. La magnitud de les seves conseqüències, ja com a accident imprevist (Harrisburg), ja com a fet quotidià (augment del nombre de processos cancerígens i de malmomacions congènites, augment de les temperatures de les aigües circumdants ...) traspassa totes les fronteres comarcals, regionals, nacionals continentals.

Es, per tant, una qüestió que exigeix la definició de tots i és per això que és denúncia:

La utilització d'una tècnica altament perillosa amb greus problemes tècnics no resolts. Fabrica uns blocs de metall extraordinàriament reactius, dels quals s'aprofita la seva reactivitat a mitjes, quedant uns restos impossibles d'eliminar i, per als quals s'ha de cercar un lloc llunyà, segur, amagat on deixarlos és crear un problema insoluble i la ciència a l'anar a solucionar problemes, no a crear-ne i més insolubles.

Desde un punt de vista històric és fals que l'energia nuclear sigui la resposta a l'actual crisi energètica. El primer reactor experimental que entrà

en funcionament en el món, ho feu abans del 1960. I llavors, de la crisi energètica no en parlaven ni els més pesimistes. Per altra banda, resulta que molts països semi o totalment desenvolupats, que tenen règims dictatorials, estan contractant reactors nuclears. En tenen tantes de necessitats energètiques !!. I, ja finalment en el punt màxim d'aquest absurd, l'Iran, petroli a manta i més, acaba de contractar una central nuclear... Fà pensar, oi ?.

L'elecció de l'energia nuclear és sobre tot la decisió d'imposar un model de creixement i desenvolupament, basat en una societat consumista, centralitzada, contaminada i despilfarradora d'energia i recursos naturals, una societat que en definitiva continuarà augmentant encara més la força del poder en mans d'uns quants i en uns sectors econòmics molt determinats.

L'utilització de l'energia nuclear suposa la total dependència tecnològica, econòmica i energètica, respecte E. E.U.U. per nosaltres, dependència en la tecnologia dels reactors, de l'urani, del seu enriquiment, del reprocesament dels residus, dels crèdits per finançar la seva construcció... etc.

Tota l'oferta energètica mundial és troba en mans de les mateixes multinacionals - Shell, Mobil, Bp... -. Per a ells, és pa de cada dia pujar o baixar els preus d'un sector energètic, provocar una crisi, presentar un sector més barat que l'altre - després ja s'encarregaran de pujar els preus,- crear

noves dependències a països insuficientment abastits, amb la nuclear tots, excepte E.E.U.U. i Canadà. Però també el cost de l'energia nuclear està augmentant doncs cada cop s'exigirà més i més en qüestió de seguretat augmentant així molt el cost de construcció.

Una central nuclear un cop posada en funcionament, triga quatre anys en amortitzar el seu cost. I tan sols podrà mantenir-se en funcionament com a màxim de 25 a 30 anys. En uns moments de crisi energètica, la construcció d'una central no és doncs precisament un paliatiu.

En quan a la creació de llocs de treball, això és pura demagògia. Per a construir-la és creen de 2000 a 3000 treballs, però un cop construïda aquest desapareixen i només és necessiten un 200 treballadors. Una senzilla suma i resta ens dirà la quantitat de llocs de treball creats.

Finalment, des del punt de vista de la seguretat poca cosa s'ha de dir, després de l'accident de Harrisburg. Un detall sintomàtic és que les companyies asseguradores no s'atreveixen a prendre part en consorcis d'assegurança d'una central. Ni el propi sistema es creu a si mateix.

L'enorme cost del programa nuclear ja l'estem pagat tots, en el rebut de la llum, en els impostos en els nostres estalvis...

Darrera un "Nuclear Si", "Nuclear No" més que una polemica energètica comporta una discussió so-

bre el model de societat. Per a aquells que volem una societat de consum es necessita l'energia nuclear perquè és necessària molta energia i cal aconseguir-la a qualsevol preu. Per els que volem una societat d'ús, de consumir només l'estrictament necessari, podem anar tirant amb l'energia actual i mirar d'aprofitar al màxim els recursos de la nostra geografia (energia eòlica, solar, geotèrmica...). La solució actualment no és trobar en una sola font que com una fada ens resoluciona totes les necessitats energètiques possibles, sinó en l'aprofitament i l'ús de tots els recursos existents al nostre abast.

Per a la societat de consum, l'energia nuclear és vital, per a la d'ús no.

Bibliografia:

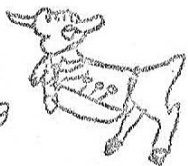
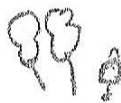
- Revistes : Bien, Userda
- Dossier elaborat pel col·lectiu ecologista de Girona.

M. Pelliser

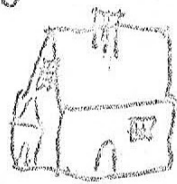
LA CAMPANA D'OR

Havia una vegada una senyora que tenia tres corderets i una campaneta d'or. Un dia la senyora va sortir a passeig i un lladre va robar la campaneta i la va amagar sota les herbes. Els guardies rei es van enterar i van buscar pero el corderet mes pitetot que pasturava sense donar-se se la va menjar i cada begada que obria la boca sonava tlin, tlin, la senyora el va trobar i después van arribar els guardies i que en dels seus corderets s'havia menjat la campaneta d'or. El van portar al metge i el van curar i despres li van posar la campaneta d'or y tots van viure felicos.

V V

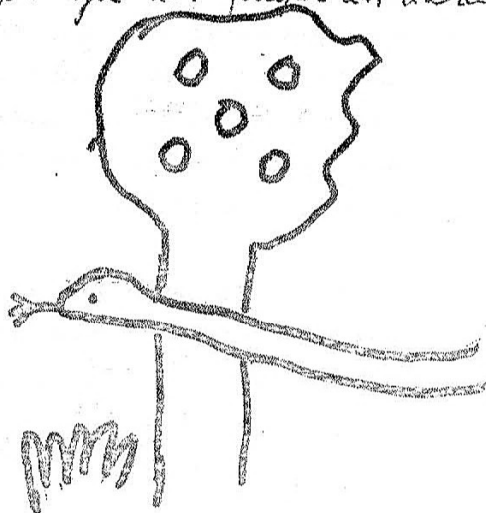

Nº Angeles C. Camps

EL CARGOLER

Una vegada un nen que es deia Joan va anar a plegar cargols al camp. Anava buscant i buscant ni va omplir una galleta, tot contant i cantant se n'anava cap a casa. Pel camí va veure una serp molt grossa) (pero que molt grossa, i comque li va agafar no va cridar auxili i va vindre un caçador i al veure la serp li va tirar un tiro i la mata. Nox! dice el caçador quina galleta de cargols mes guapa, mami per ajudam li donno la mitat. Y jo dema ja en plegar un altra vegada

L' OCASIO FA EL LLADRE ?

Moltes vegades el qualificatiu de "racionals" no sembla que ens el podem aplicar amb tota propietat, ja que la majoria de vegades les nostres reaccions de càra a allò que ens afecta o que creiem que ens pot afectar (directa o indirectament) és tant irracional que posa en dubte la nostra capacitat de reflexionar, serenament, sobre tots els pros i els contres de la qüestió que ens ha alterat.

Afirmem amb rotunditat de que "la ocasió fa el lladre", i això ens ho creiem al peu de la lletra ; tant al peu de la lletra que és obvi de pensar que les persones que ens considerem honrades, només ho som perquè no se'ns ha presentat mai una "bona ocasió"...

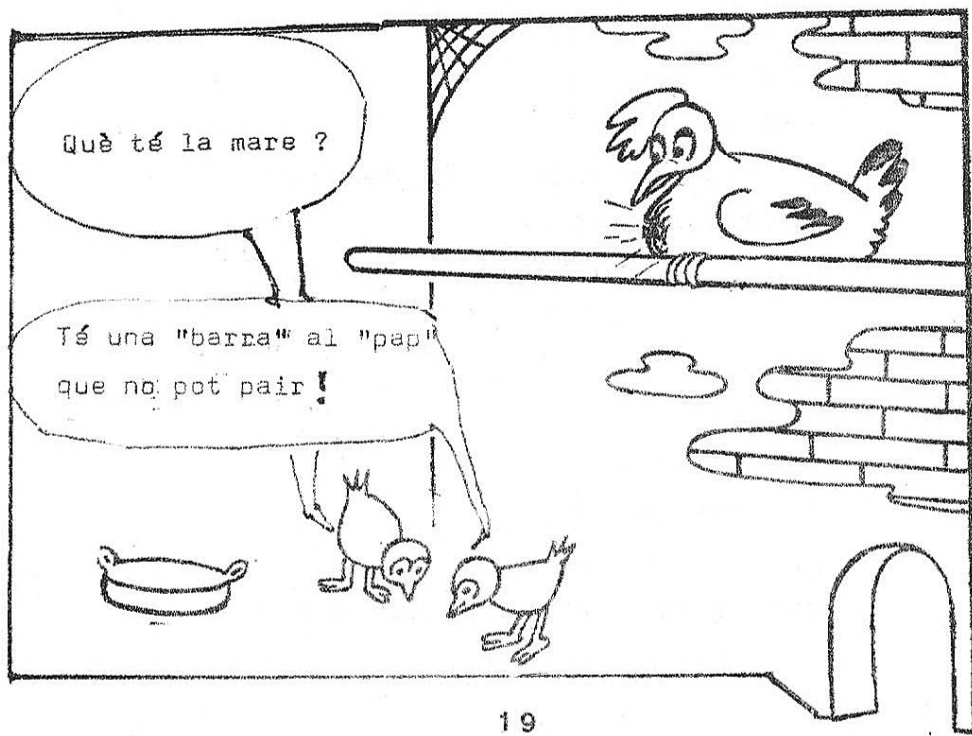
No és estrany, doncs, que amb aquests criteris, tots els moralistes artesencs s'esquincin les vistidures davant de la inauguració del "Pub" i de la "Barra Americana", ja que davant d'aquestes "ocasions" el nostre respectable poble es veurà engollit per un xuclador de tota mena d'inmoralitats.

Si sabem que totes les medalles tenen dues cares; que totes les coses poden tenir més d'un sentit, perquè no cerquem a l'altre cantó de la dita ? . Si només som

honorats els qui no hem tingut cap ocasió de furtar', quin mèrit tenim de no ser lladres?. Sortosament la cosa té una altra dimensió: Només podem considerar que una persona és honorada quan, voluntariament (voluntariament i no per altra causa), ha desaprofitat totes les ocasions que se l'hi han presentat de ser un lladre.

Jo ho veig així, i per això no em fa cap por ni el "Pub" ni la "Barra", ni per a jo ni pels altres. hi ha una dita que diu: "Qui no vulgui pols que no vagi a l'era" i ja sabem que "d'eres" n'hi ha per a totarreu i per a tota mena de gustos, i no per a més aprop s'hi farà més pols.

Adolf Costafreda

POESIA

perquè?

Sóc un noi,
Tinc quinze anys
i estic mort.
He mort a l'Iran
A Hirosima
o al Salvador
tant se val.
Una bomba em segà la vida
i aquí em teniu
cobert de fang
pols i canyes.
Recordo que quan
era un infant
m'agradava jugar a la guerra
i amb un bastó
improvisava imaginats fronts
on morien els dolents.
Avui colgat de terra
em pregunto
perquè he mort
i només recordo
un fort soroll
que em reventava els timpans

despres
un xiulet continu
que s'anà apagant,
que s'avia apagant
fins al silenci.
Tinc quinze anys
d'aixó ja en fa tres dies
d'això ja en fa mil anys
d'això ja en fa...
però que importa
hem de mori molts nois encara
per apagar la set terrible
d'herois, generals,
medalles i banderes
que necessiten de la nostra sang
per tenir els seus himnes
que importa
que entre la pols i les canyes
un jove s'estigui podrint
des de fa tres dies,
des de fa mil anys.

F. G.

LA CREU DE TERME

(UNA TROBALLA IMPORTANT)

Per a commemorar els 200 anys de la construcció de l'ermita de Sant Ramon l'any 1977, "La Femosa" va editar un opuscle titulat "Sant Ramon, 200 anys d'una ermita en aquest opuscle hi ha diferents treballs sobre Artesa entre els quals hi ha el que porta el títol de "La Creu de Terme" i destaquem aquest perquè el que diu ens serveix ben bé per a fer la introducció a la notícia de la trobada de les restes d'aquesta creu.

Aquest estiu darrer i en motiu de les obres de reforma de la casa vella de cal Llaganya, avui propietat del Ramon del Casigall, van apareixer tres fragments de que fou Creu de Terme d'Artesa. Recordeu que el primitiu emplaçament d'aquesta creu era davant de cal Maco i que va estar desmuntada a primers d'aquest segle per a posar-la al lloc actual; davant de l'ermita de Sant Ramon Nonat. Al desmuntar-la la creu es va trencar (o ja ho estava) i els fragments es van guardar a cal Llaganya, i que amb el temps la majoria s'han perdut.

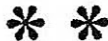
Amb els tres fragments trobats no és possible de reconstruir la creu, però sí que fan possible de que puguem fer-nos una idea aproximada del seu tamany i de la seua bellesa.

En un fragment que, és la part esquerra de la

creu s'hi veu el braç del Sant Crist des de la mà fins més avall del colze, aquesta part de la creu porta tota l'ornamentació típica de les creus gòtiques. Aquest fragment mesura uns 31 centímetres de llargada per una 23 en la seua part més ampla. El segon fragment és la base de la creu, pel costat del davant està una mica trencat, però, pel darrera hi surt la base que aguanta la Mare de Déu de la qual s'hi veuen els peus i un bocí del vestit. Mesura 30 per 23 centímetres. El tercer tros és el que correspon a la Mare de Déu, aquesta té el cap mutilat, i el cap del Nen, que era una peça afegida no hi és. Aquest fragment té 34 per 19 centímetres. El segon i tercer fragment coincideixen l'altre, però, no. Calculant els fragments trobats aquesta creu devia de tenir una mesura aproximada de 75 per 90 centímetres.

No hi ha dubte, per les mostres que tenim, que aquesta creu era una peça important i l'única mostra d'escultura gòtica que tenim al nostre poble.

A. C.

ON ÉS

LA VERITABLE PORNOGRAFIA?

Hom s'escandalitza en veure un home o una dona despullats i són molts els pares que no volen que els seus fills vagin al cinema a veure pel.lícules "S" i aquests mateixos pares deixen veure als seus fills pel.lícules de Kung-fu i d'altres per l'estil.

Reconec que hi ha males pel.lícules "S" que no haurien de portar una sola S sinó deu o vint de tant dolentes que són, però, no he vist mai una sola pel.lícula d'aquestes de l'"Oest" que tinguin de dur una S com una catedral. Ens sap greu veure uns pits o un penis i que els vegin els nostres fills i filles però veure com un home reventa el cap a un altre, per dolent, això no ens fa res.

I són aquests mateixos que poden veure Max.mads i companyia i no poden entendre com a un Equus ni surti una parella totalment nusos. És que aquests "estrictes" quan fan l'amor (i que fi sona!) amb la seva dona porten els calçotetes posats? Tot és possible, però incòmode també! No siguem moralistes i pensem que als nostres fills els fa més mal veure com la gent es mata o es deixen tous a cops de puny que veure una dona o un home despullats, mentre la pel.lícula sigui "decent" (vull dir bona). I que queda clar que si mai hi he dormit al cinema ha estat dues vegades veient pel.lícules S, però he vist pel.lícules S que, per mi, són fabuloses.

Si alguna cosa "voiem prohibir", prohibim la violència que això si que és pornografia.

A. Garròs

CRÒNICA ESPORTIVA

Reemprenen les "Cròniques Esportives" que vam iniciar en el nº de NOVEMBRE i DESEMBRE i per falta de temps no vam poder incloure en el butlletí de Gener.

DIUMENGE 4 de GENER de 1981

=====

CAMPIONAT DE CATALUNYA

EQUIP ALEVI

1 Grup

ARTESA , C. F. - 2 -

PEIYA BARCELONISTA - 4 -

Partit amistós, que fou pèssim per l'equip Arresenc, cosa estranya als alevins, doncs ens tenen acostumats, generalment a victòries.

Alineació : Bosch, Solé, Solé-Pla, Batlle, Arbiol, Peiro, Piñol (Capell), Gallart, Bonet, Victor, Valp.

III DIVISIO JUVENIL

EQUIP JUVENIL

HEMARGUÈSS, -1 -

ARTESA, C. F. -4-

Excelent partit el jugat pels juvenils, que es varen enfrontar a un equip realment bastant inferior a ells. Pletòncs de moral i de força, els juvenils

estan fent una campanua veritablement bona. Enda -
vant xavals.

Alineació : Marcel, Bonet, Vicent, Real I, Grau,
Sanchez, Gallart, Raal II, Besora, París, II, Carrera
II,. El partit era amistós.

III REGIONAL

EQUIP AMAREUR

GRUP 27

ALGUAIRE, C. F. -2 -

ARTESA, C.F. - 0)

Partit fluix el jugat pel l'Artesa, encara que
de futbol no sen podia fer pas gens, doncs el fort,
impedia fer realment res amb la pilota. Partit que
val més oblidar-se'n i deixar-lo de banda.

Alineació : Herrera, Grau, Berengue, Alberto,
Carmona, (Besora), Olomí, Bonet, Romeu, Gallart, (To
más), Paris, Fuentes.

DIA 6 de GENER

EQUIP AMATEUR

ARTESA C. F. - 2 -

CERVIA - 2 -

Bon partit el jugar pe l'Artesa, encara que
com sempre la sort no la tenim mai de cara. (Es re-
corda que aquest partit fou aplaçat el seu dia pel
mal estat del terreny de joc a causa de la pluja) .
El gols foren marcats per Paris (min. 28). i per
Olomi (min.34).

Alineacio: Herrera, Grau, Berengue, Alberto, Cabré ,
Olomi, Romeu, Bonet, Gallart, Paris, Fuentes.

DIA II de GENER

EQUIP ALEVI

JUNEDA C.F. - I -

ARTESA C. F. - 2 -

Victoria artesenca al camp del Juneda en partit de campionat, esperem que la moral i la confiança en si mateixos la recuperin amb la victòria d'aquest partit. Anim , i a no defalliren.

EQUIP AMATEUR

ARTESA C. F. - 0 -

CASTELLÓ DE FARFANYA - I -

Sense dubte, que la sort no ens acaba d'acompanyar. A demés d'aixó ens falta mordent a la davantera. Una primera part de domini constant però infroctuos i una segona més anivellada, va ésser la historia d'aquest partit.

DIA 18 de GENER

EQUIP ALEVI

ARTESA C. F. - I -

A. E. M!- A- - 2 -

Mal partit el jugat pels alevins, ademés d'això, la actuació anti-casolana del arbitre va acabar de fer que l'Artesa no pugues guanyar aquest partit, que era molt important per les aspiracions de l'Artesa per poder quedar campio, doncs l'A.E.M. tenia 17 punts, i l'Artesa 15, i estaven primer i segon. Encara així, no hi ha perquè defallir, ara més que mai tenim que animar, ; Endavant !.

Alineacio : Bosch, Bonet, Solé-Pla, Batlle, Peiro ,
Gallart, Piñol, Capell, Solans, Victor, Valp.

EQUIP JUVENIL

C. F. AGRAMUNT - 7 - ARTESA C. F. - I -

Dolentíssim partit el de l'Artesa, un partit fosc d'idees, amb una defensa amb compleix de colador, una mitja fluja i una davantera que no mossegà, varen esser el motius pels quals l'Artesa va surtit humillat del camp del Agramunt. També aquest era un partit clau per les aspiracions de l'Artesa, dons s'enfrontaen el segon i el primer. Mala sort tenim, encare així ja que continuem lluitant, ; Anims !.

EQUIP AMATEUR

ARTESA C. F. - I - ALBAGES - I -

Aquest partit, si que es pot qualificar com de veritable mala sort, donsc els postes i els defenses visitants in extremis, varen impedir que l'Albages sortigués del camp golejat. Sense dubte que la situació de l'Artesa a la clasificació es dolentíssima estem amb 9 punts i 13 negatius un record que sera difícil d'igualar, portem 18 partits seguits sense guanyar, desde el 14 de setembre de 1980, dia que varem guanyar al equip del Torregrossa (1-0).

Alineació : Herrera, Carmona, Solé, Grau, Besora, Olomi, Bonet, Berengue, Gallart, Fuentes, Calvet, (Pepe).

El gol fou marcat per Fuentes.

Te. TORREGROSSA 0
ARTESA 1

Crònica
d'un partit.

- Nales llengües diuen que l'Artesa va guanyar el partit perquè el dia abans a Torregrossa era festa Major.

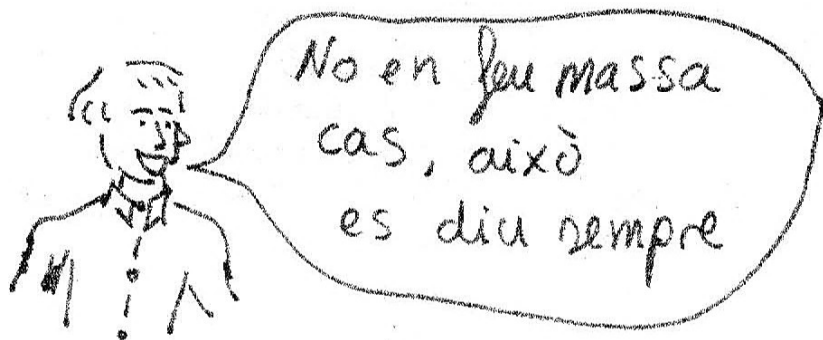
El cas és que arribà el diumenge i per fi el partit comença.

Passarel

L'Artesa vestia camisetes roiges i el Torregrossa com les que porta l'Artesa sempre. És a dir que guanyes qui guanyes, al menys veuríem quedar bé els nostres colors.

A la bi, a la ba, Artesa guanyarà

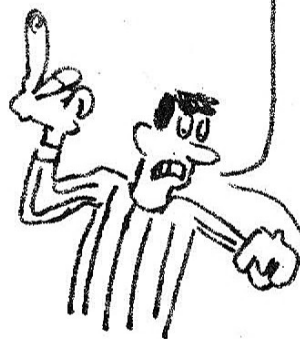
Però aquella vegada es compliria després de...buf, molt temps.

Passarell

A poc de començar ja arribà
el GOL. I veurem situacions
com aquesta.

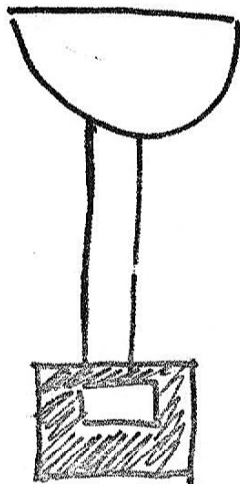

Un jugador del Torregrossa diuen
que exclamà.

Això sí que és tindre
mala llet. Un sol que
fan i el fan avui
i a nosaltres. No
hi ha dret

Al Torregrossa li dolgueren les copes, però la que
els hi va doldre més va esser la que van perdre.
Una copa amb mal gust de boca.

I ara que les copes
no pugim al cap,
sino tururat més
que ara. I ja se
sap qui gemesa ja
ha rebut.

Fissarell

CAIXA D'ESTALVIS
DE CATALUNYA

LA
CAIXA
DE TOTS

ARTESA DE LLEIDA